

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/1072/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119319361
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119319361.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného 1/ mal. I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX C. a 2/ mal. I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX C., obaja zast. zákonnou zástupkyňou, matkou Z. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX C., právne zast. Mgr. Marcelom Lesňákom, advokátom, so sídlom Murgašova 87/6, 058 01 Poprad, proti povinnému I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XXXX/X, XXX XX G. T. D., o vymoženie zameškaného výživného, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1072/2019 zo dňa 14. augusta 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1072/2019 zo dňa 14. augusta 2019 **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného, doručeného súdu dňa 2.7.2019 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/135/2018-33 zo dňa 18.1.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.3.2019 a vykonateľnosť dňa 28.2.2019 (ďalej len „exekučný titul“). Exekučným titulom bol povinný zaviazaný plniť vyživovaciú povinnosť na syna Matiasa, nar. 18.7.2014 v sume vo výške 100,-EUR a na dcéru Miriam, nar. 26.8.2016, v sume vo výške 80,-EUR mesačne, počnúc dňom 1.1.2019 vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám matky mal. detí. Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnení 1/, 2/ domáhali vymoženia zameškaného výživného do júla 2019 vo výške 360,-EUR, pričom uviedli, že povinný im od 1.1.2019 uhrádzal výživné tak, že dňa 27.2.2019 uhradil sumu vo výške 60,-EUR, dňa 12.3.2019 sumu vo výške 180,-EUR, dňa 23.4.2019 sumu vo výške 180,-EUR, dňa 3.5.2019 sumu vo výške 120,-EUR, dňa 15.5.2019 sumu vo výške 180,-EUR a dňa 18.6.2019 sumu vo výške 180,-EUR.

2. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1072/2019 zo dňa 14.8.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd zamietol návrh oprávnených 1/, 2/ na vykonanie exekúcie v časti zameškaného výživného o 180,-EUR v zmysle § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku a náhradu trov exekúcie oprávnených 1/, 2/ v časti o 8,30,-EUR.

3. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že po preskúmaní návrhu, na základe predloženého exekučného titulu, ako aj na základe vyjadrenia právneho zástupcu oprávnených zo dňa 31.7.2019 podaného k výzve súdu na odstránenie väd návrhu o dňa 16.7.2019, dospel k záveru, že zameškané výživné ku dňu podania návrhu, t.j. ku dňu 2.7.2019 je uplatnené nesprávne, t.j. že má byť nižšie o sumu 180,-EUR, nakoľko výživné za mesiac júl 2019 ešte nebolo dňa 2.7.2019 splatné. Keďže vo výroku exekučného titulu je jednoznačne uvedené, že splatnosť výživného je určená vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, v momente podania návrhu na vykonanie exekúcie (t.j. 2.7.2019) bolo splatné výživné iba za mesiac jún 2019 a nie aj výživné za júl 2019, ako to tvrdil právny zástupca oprávnených 1/, 2/, ktorý mal za to, že splatnosť výživného za mesiac júl 2019 nastala dňa

16.6.2019. Vyšší súdny úradník k slovnému spojeniu „toho ktorého mesiaca vopred“ uviedol, že týmto slovným spojením sa označuje daný, aktuálny mesiac, ktorý prebieha a ešte sa neskončil. Poukázal na znenie § 76 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Súčasne poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/604/2014, zo dňa 11.3.2015, v ktorom súd uviedol, že: „Z citovaného ustanovenia zákona o rodine vyplýva, že určenie výživného sa viaže na opakujúce sa mesačné plnenia. Výživné sa poskytuje vopred. Jeho zmyslom je zabezpečiť oprávnenému prostriedky na živobytie v danom mesiaci, preto nie je žiaduce, aby oprávnený úveroval povinného, ktorý by mu až v nasledujúcom mesiaci jeho platbu kompenzoval. Deň splatnosti výživného preto v danom mesiaci by mal byť stanovený čo najskôr, aby oprávnený stihol svoje potreby v predstihu uspokojiť. Pokiaľ je súdom uložená povinnosť prispievať na výživu vždy k 15. dňu v mesiaci vopred, znamená to, že výživné na daný mesiac je potrebné uhradiť vopred vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, to znamená, že napríklad výživné za mesiac september je odporca povinný zaplatiť vopred, t. j. najneskôr do 15. septembra, za mesiac október vopred najneskôr do 15. októbra. Bremenno zabezpečenia finančných prostriedkov zaťažuje odporcu, ako povinnú osobu, preto pri určení výživného sa neprihliada ani na výplatný termín zamestnávateľa. Nie je správny názor odvolateľa (navrhovateľa) uvedený v odvolaní, že „v júni 2014 by mal odporca uhradiť výživné za mesiac júl 2014“. Zmyslom zákonnej úpravy výživného platí výživné v pravidelných opakujúcich sa sumách zročných vždy na mesiac dopredu spočíva v uložení povinnosti podľa rozsudku okresného súdu do 15. dňa kalendárneho mesiaca zaplatiť výživné vopred na daný mesiac. Znamená to, že výživné za jún 2014 odporca mal uhradiť do 15. júna 2014 a výživné za júl 2014 mal uhradiť do 15. júla 2014.“ Na základe vyššie uvedeného vyšší súdny úradník konštatoval, že oprávneným 1/, 2/ vznikol nárok vymáhať zameškané výživné od povinného, po zohľadnení už uhradeného výživného, ku dňu podania návrhu (ku dňu 2.7.2019) spolu na obe maloleté deti vo výške 180,-EUR (100,-EUR mal. Matias a 80,-EUR mal. Miriam), t.j. za obdobie do 15.6.2019, nakoľko splatnosť výživného za mesiac júl 2019 nastala až po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, a to ku dňu 15.07.2019. O sumu 180,-EUR znížil aj výpočtový základ na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta, ktorým je, v prípade opakujúceho sa plnenia, hodnota splátok, ktoré sú zročné (§ 10 ods. 4 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z.). Tarifnou hodnotou tak bola suma vo výške vo výške 180,-EUR a nie 360,-EUR. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty vo výške 180,-EUR, trovy právneho zastúpenia za dva polovičné úkony právnej služby spolu s režijným paušálom za každý úkon právnej služby predstavujú sumu vo výške 37,86,-EUR (2 x 9,13,-EUR + 2 x 9,80,-EUR) a ďalšie trovy ktoré predstavujú náklady na vykonanie zaručenej konverzie spolu v sume 5,04,-EUR (1 úkon za vytvorenie osvedčovacej doložky pri zaručenej konverzii dokumentu v listinnej podobe do elektronického dokumentu v sume 2 x 1,80,-EUR (splnomocnenie a rozsudok), 2 za úkon transformácie každej aj začatej strany pôvodného listinného dokumentu pri zaručenej konverzii dokumentu v listinnej podobe do elektronického dokumentu formátu A4; 4 strany (splnomocnenie a rozsudok) x 0,36,-EUR = 1,44,-EUR). Trovy právneho zastúpenia oprávneného sú tak spolu vo výške 37,86,-EUR + 5,04,-EUR = 42,90,-EUR. Uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia oprávnených 1/, 2/ v exekučnom konaní vo výške 51,20,-EUR, vyšší súdny úradník krátil o sumu 8,30,-EUR (51,20,-EUR - 42,90,-EUR) z dôvodu rozporu so zákonom.

4. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi oprávnených 1/, 2/ dňa 14.8.2019, podali oprávnení 1/, 2/ dňa 25.8.2019, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

5. V podanej sťažnosti vyjadrili oprávnení 1/, 2/ nesúhlas s argumentáciou konajúceho vyššieho súdneho úradníka ohľadom splatnosti výživného. Uviedli, že pokiaľ by im mal povinný platiť výživné na mesiac júl 2019 so splatnosťou do 15.7.2019, bola by namieste formulácia výroku exekučného titulu, bez slova „vopred“, prípadne formulácia „do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca“, resp. iná, významovo rovnaká formulácia. Ak je však výživné splatné „do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred“, tak je logicky splatné tak, že na konkrétny mesiac je splatné mesiac predtým, teda na júl 2019 do 15.6.2019. Vo vzťahu k uvedenej argumentácii poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.5.2018, sp. zn. 4CoE/34/2018 IČS: 3212201415 podľa ktorého: „Splatnosť výživného je podľa exekučného titulu desiateho dňa v mesiaci, pričom výživné sa platí vopred. Povinný mal uhradiť výživné za mesiac marec najneskôr do 10.02.2012 a výživné za mesiac apríl najneskôr do 10.03.2012. Tieto však uhradil až dňa 26.03.2012 a dňa 20.04.2012, teda zjavne po lehote splatnosti a zároveň až po začatí exekučného konania a exekúcie, keď oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 23.03.2012 a exekútor bol poverený vykonaním exekúcie dňa 29.03.2012. Exekučné konanie a exekúcia sa tak v celom rozsahu začali dôvodne a ďalej bola exekúcia dôvodne aj vedená. Dňa 10.05.2012 povinný uhradil výživné v sume 150,- eur, pričom toto je výživným za máj 2012. Výživné za mesiac máj však bolo splatné dňa

10.04.2012 a nie 10.05.2012, a preto bolo uhradené po lehote splatnosti. Rovnako po lehote splatnosti boli zo strany povinného uhradené aj ďalšie dve platby výživného, uhradené dňa 13.06.2012 a dňa 16.07.2012, ktoré mali byť ako výživné za mesiace jún a júl 2012 uhradené povinným najneskôr do 10.05.2012 (za jún) a do 10.06.2012 (za júl). Súd sa nestotožňuje s výkladom povinného, že pokiaľ mal podľa rozsudku platiť výživné do 10. dňa každého mesiaca vopred, tak ho mal platiť do 10. dňa daného mesiaca, čím by bolo napr. výživné na mesiac máj 2012 splatné 10.05.2012. Ak by výživné bolo splatné tak, ako tvrdí povinný, bola by namieste formulácia bez slova „vopred“, prípadne formulácia „do 10. dňa toho- ktorého mesiaca“, resp. iná, významovo rovnaká formulácia. Pokiaľ by bolo výživné splatné pozadu, tak by bola namieste formulácia „do 10. dňa nasledujúceho mesiaca“, resp. iná, významovo rovnaká formulácia. Ak je však výživné splatné „do 10. dňa každého mesiaca vopred“, tak je logicky splatné tak, že na konkrétny mesiac je splatné mesiac predtým, teda na máj 2012 do 10.04.2012. Ide o tri prípady možnosti splatnosti výživného (vopred, v danom mesiaci, mesačne pozadu) a iný logický výklad výroku daného rozsudku nie je vzhľadom na tri možnosti splatnosti namieste.“ Súd tak čo sa týka slovného spojenia „toho ktorého mesiaca vopred“, toto nesprávne vykladá tak, že týmto slovným spojením sa označuje daný, aktuálny mesiac, ktorý prebieha a ešte sa neskončil. Takúto argumentáciu rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/604/2014, zo dňa 11.3.2015, na ktoré vyšší súdny úradník poukázal, považujú oprávnení 1/, 2/ za prekonanú. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, navrhujú oprávnení 1/, 2/ aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a konštatuje, že podaná sťažnosť oprávnených 1/, 2/ je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

12. V zmysle § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoR“), výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

13. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 10. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného, k argumentom povinných 1/, 2/ v nimi podanej sťažnosti konštatuje, že v prejednávanej veci, z návrhu na vykonanie exekúcie zistil, že oprávnení 1/, 2/ žiadali vykonať exekúciu na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/135/2018-33 zo dňa 18.1.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.3.2019 a vykonateľnosť dňa 28.2.2019. Exekučným titulom bol povinný zaviazaný plniť vyživovaciu povinnosť na mal. syna Matiasa, nar. 18.7.2014 sumou 100,-EUR mesačne a vyživovaciu povinnosť na mal. dcéru Miriam, nar. 26.8.2016 sumou 80,-EUR mesačne, počnúc dňom 1.1.2019, splatnú vždy k 15. dňu toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí. Návrhom na začatie exekúcie, doručeným súdu dňa 2.7.2019 sa oprávnení 1/, 2/ domáhali voči povinnému uhradenia zameškaného výživného, ku dňu podania návrhu vo výške 360,-EUR. K plateniu výživného povinným do okamihu podania návrhu na vykonanie exekúcie uviedli, že povinný vykonal úhrady výživného dňa 27.2.2019 vo výške 60,-EUR, dňa 12.3.2019 vo výške 180,-EUR, dňa 23.4.2019 vo výške 180,-EUR, dňa 3.5.2019 vo výške 120,-EUR, dňa 15.5.2019 vo výške 180,-EUR a

dňa 18.6.2019 sumu 180,-EUR. Z uvedeného mal súd preukázané, že povinný mal odo dňa 1.1.2019 do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. do 2.7.2019 uhradiť na výživnom oprávneným 1/, 2/ spolu sumu 1.080,-EUR (t.j. 6x 180,-EUR) a že uhradil sumu 900,-EUR. Keďže povinný uhradil oprávneným 1/, 2/ spolu o 180,-EUR menej ako bola jeho povinnosť uložená mu súdom v exekučnom titule, zameškané výživné (t.j. neuhradené výživné po lehote splatnosti) predstavuje sumu 180,-EUR. Vymáhanie bežného výživného nebolo predmetom návrhu povinných 1/, 2/ na vykonanie exekúcie.

14. Spornou bola právna otázka splatnosti výživného s určením „na mesiac vopred“, ktorá nie je rozhodovacou činnosťou súdov posudzovaná jednotne. Vyšší súdny úradník považoval výživné za splatné vopred na daný mesiac, ktorý prebiehal, a v ktorom výdavky oprávnených 1/, 2/ vznikali, s čím oprávnení 1/, 2/ prostredníctvom právneho zástupcu nesúhlasili a považovali výživné za splatné na mesiac vopred tak, že toto je splatné vopred až na ďalší, nasledujúci, celý kalendárny mesiac. Súd sa otázkou splatnosti výživného s určením „na mesiac vopred“, zaoberal a dospel k záveru, že slovné spojenie „na mesiac vopred“ je potrebné vykladať za použitia logického výkladu s poukazom na základné princípy, účel zákona a zmysel právneho inštitútu vyživovacej povinnosti a nie gramatickým výkladom, ako to navrhovali oprávnení 1/, 2/. Podľa názoru konajúceho súdu je základným zmyslom zabezpečenia vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu, zabezpečiť mu základné, resp. v prípade schopností a možností povinného aj rozšírené životné potreby (stravu, ubytovanie, oblečenie, zdravotnú starostlivosť, vzdelanie, mimovzdelávacie aktivity a pod.) vznikajúce priebežne každý mesiac. Plnenie vyživovacej povinnosti môže spočívať aj v osobnej starostlivosti rodiča, ktorému je mal. dieťa zverené do výchovy a ktorá tiež vzniká a poskytuje sa neustále, každý mesiac a to v danom mesiaci, v danom okamihu. Súd zdôrazňuje, že poskytnuté výživné má teda predovšetkým spotrebný charakter. Určením splatnosti výživného „na mesiac vopred“ k 10-temu, resp. 15-temu dňu v mesiaci je preto potrebné, podľa názoru konajúceho súdu, považovať za „mesiac vopred“ daný, aktuálny mesiac, ktorý prebieha a ešte sa neskončil. Súd zdôrazňuje, že ide o splatnosť výživného určenú najneskôr do 10-teho, resp. 15-teho dňa v mesiaci a teda, že je žiaduce a vhodné, zo strany povinného rodiča, uhradiť výživné skôr ako v uvedené dni tak, aby v deň jeho splatnosti mal oprávnený výživné už vo svojej dispozícii. Deň splatnosti výživného by preto mal byť v danom mesiaci súdom stanovený čo najskôr tak, aby oprávnený stihol svoje potreby v predstihu uspokojiť. Pokiaľ súd v základnom konaní, v exekučnom titule určil deň splatnosti výživného najneskôr k 15-temu dňu (a nie skôr), urobil tak na návrh zákonných zástupcov oprávnených 1/, 2/, keďže schvaľoval ich rodičovskú dohodu. Súd poukazuje aj na to, že zákonný pojem „na mesiac vopred“ je síce mätlivý a pripúšťa rôzne výklady, ale jeho základným zmyslom je podľa názoru konajúceho súdu to, aby nedošlo k takému jeho výkladu, z ktorého by vyplynulo platenie výživného späťne, za predchádzajúci mesiac ale naopak, aby na začiatku mesiaca, t.j. čo najskôr, zabezpečilo odôvodnené a reálne vznikajúce potreby dieťaťa v danom mesiaci. Súd preto neakceptoval výlučne gramatický výklad tohto pojmu, na ktorý poukazovali oprávnení 1/, 2/. Súd ďalej zdôrazňuje, že priamo v exekučnom titule je výslovne určená povinnosť povinnému platiť výživné počnúc dňom 1.1.2019, so splatnosťou vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca. Je preto nepochybné, že výživné za mesiac január 2019 bolo splatné najneskôr do 15.1.2019 a nie je možné pripustiť taký výklad, že by bolo splatné dňa 15.12.2018, ako to tvrdia oprávnení 1/, 2/, kedy exekučný titul nebol ešte ani vydaný ani vykonateľný (ešte neexistoval). Právo dieťaťa na výživné vzniká priamo zo zákona a to jednoznačne najskôr narodením dieťaťa a trvá do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť, preto ani z tohto pohľadu nemôže byť výživné splatné v mesiaci pred narodením dieťaťa, resp. nezaniká mesiac predtým ako je dieťa schopné samé sa živiť. Rovnako, podľa názoru konajúceho súdu, nie je zmyslom právneho inštitútu vyživovacej povinnosti to, aby povinný poskytoval oprávnenému výživné napríklad k 10. januáru na zabezpečenie odôvodnených potrieb, ktoré mu vzniknú až v mesiaci február, pretože tak by sa poprel spotrebný charakter výživného a išlo by v podstate o poskytovanie výživného formou zálohových platieb výživného na nasledujúci mesiac. Naopak, v prospech logického výkladu slovného spojenie „na mesiac vopred“, ku ktorému sa priklonil aj tunajší súd nasvedčujú aj právne závery judikatúry týkajúcej sa otázky premlčania výživného. Súd sa preto, vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti priklonil k právnemu názoru, aký zaujal aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 15Co/604/2014, zo dňa 11.3.2015 a aký bol v minulosti ustálený, (od ktorého sa niektoré súdy odklonili), a pri splatnosti výživného určenej k 15-temu dňu toho ktorého mesiaca vopred, považoval za „mesiac vopred“ daný, aktuálny mesiac, ktorý prebieha a ešte sa neskončil. V posudzovanom prípade, tak povinnosť povinnému plniť výživné k rukám matky mal. detí prvýkrát vznikla za mesiac január 2019 a výživné bolo splatné dňa 15.1.2019 a za mesiac jún 2019, bolo splatné dňa 15.6.2019, teda ako posledné pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie (2.7.2019), ohraničujúce zameškané výživné od bežného výživného. Výživné za mesiac júl 2019, ktoré bolo splatné

dňa 15.7.2019 bolo potrebné, v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie (2.7.2019) považovať za bežné výživné. Toto však už nebolo predmetom návrhu na vykonanie exekúcie.

15. Vyšší súdny úradník tak po preskúmaní návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie, dospel k správne právnemu záveru a sťažnosť oprávnených 1/, 2/ nebola dôvodná.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).